

הבימאי אלן רודולף סיפר לעדנה פיינרו איך עשה סרט אינסטנט על אהבה אינסטנט של יעצת מין רדיפונית, נערת בארים ושקרן כאחולוגי

שידורים כחולים

קאן 1984. אלן רודולף יושב בחדרו במלון קארלטון. קצת המום מן הכבוד שנפל בחלקו. פסטיבל הסרטים היוקרתי ביותר בעולם בחר בסרטו החדש. למרות מימדיו הצנוני עים, כסרטה הפתעה של הפסטיבל. זה אותו סרט מיסטורי שאין מודיעים עליו מראש. מכניסים אותו לתוכנית, והוא צריך להיות הצימוק שבעונה היקרה הזאת. אולי שם הסרט: בחר בי (ראה שיעון במדרוז). הוא שדירבן את מנהלי הפסטיבל לבחור בו. ואולי העובדה שרודולף הוא מן הקולנוענים האמריקאים ששגם הולך לפנייהם באירופה, יותר מאשר בבית. הוא חניך של רוברט (מ.א.ש) אלטמן. עורכי-בימאי בשלושה מסרטיה ותסריט טאי של סרט רביעי, ועבודתו הקולנועית נראת לכל אורכה את סימני ההיכר של מי שחי בצילו של בימאי נאש-וויל.

גיחוך, לא צחוק

בתום הצגת הסרט, היה הקהל הפסטיבלי די מבולבל. בזמן ההצגה היו רגעים של גיחוך. אבל לא של צחוק כפה מלא: במקומות אחרים שלחו זה אל זה מבטי השתאות כאפלה. המבקרים המאולפים לא הרגישו בנוה: הסרט הזה לא נכנס אצלם לאף מגירה מגדרת היטב, וזה כבר מכיך מאוד. "בעיניי אין שום בעיה", אמר רודולף. "זאת קומדיה רומנטית. תמונת מצב של קישור אהבה נוסח אמריקה. זה נראה אבסורדי? אין מה לעשות. אמריקה כולה אבסורדית, ולוסיאנג'לס היא המקום שבו האבסורד מגיע לידי ביטוי".

את הסרט אומנם רצה רודולף לצלם בניו-יורק, עם הנמל כרקע. אבל הכסף שהופקד כדיו, פחות מ-800 אלף דולר, הספיק רק כדי נסיעה למברלי עיר מגוריו. לוסיאנג'לס: "אין לי אצלכם, בישראל, סכום כזה נחשב כבר נכס: אצלנו — זה שום דבר". כדי לחפות על העובדה שלא התאפשר לו לנסוע למחוז הפצו כדי

לה עוסקת ביחסים בין שלוש דמויות מרכזיות: אותה שדרנית שהוזכרה כבר. בעלת בר המחלקת את דירתה עם ה שדרנית, וגבר מיסטורי המופיע משום מקום, וכאורה משונה מאוד מציע נישואין לכל נערה ואשה שהוא פוגש. המכוניות, הגברים, הבתים או ההי

מעיסוקה של אחת הדמויות הראשיות, המגישה בתחנת-רדיו תוכנית ייעוץ לבעיות אינטימיות, תוכנית מן הסוג הפופולרי רווקא בשנים האחרונות. אבל חוץ ממנה כל הפרטים האחרים, המכוניות, הגברים, הבתים או ההי

השקרן קית קארדין מגלם בסרט תפקיד של גבר מיסטורי, המופיע משום מקום ומציע נישואין לכל נערה שהוא פוגש. בתצלום הוא מחבק את זנביב בוז'ולד, כוכבת תוכנית-רדיו ליעוץ בענייני-מין, שגם לה הוא מציע נישואין אחרי אחר-צהריים של אהבה.

עד כדי כך רוצה בחר בי להיות תיאור של מצב נפשי נתון, שאינו נכנס כלל לפרטי עברו של הדמויות. מלבד אחת, זו של הגבר, "עליו אנחנו יודעים פרטים רבים. והנה מתברר שרווקא הוא, מכל הדמויות, שקרן פאתולוגי שאף אישפו בשל נטייתו לפנטזי. העיר רודולף בחיך.

ואומנם, הסרט הוא מישחק מתמיד של חתול ועכבר, מישחק שבו כל הדמויות מתוודות ללא הרף, אבל כל אחת, בוודויה, מספרת בדיוק מה שהיא רוצה, והאמת לובשת בכל פעם צבעים שונים וגוונים אחרים.

"אם בכלל יש לכך משמעות", אמר רודולף, "הרי היא מתבטאת בכך שגם חיינו נראים כך. נדמה לנו שאנחנו יודעים את כל האמת על מיישנו, ואז לפתע מסתבר לנו שכל מה שהכרנו זאת החזית שרצו להציג לפנינו. הסרט הוא כבואה נאמנה של המחול הזה, שגברים ונשים רוקדים אלה עם אלה, מחול שבו אין שום דבר מוגדר, גמור, סופי. לעולם אין להעת הכל על הוולת".

אין תחליף לאף אחת

כמירו זרבי, רוברט אלטמן, גם רודולף משאיר מרחב גדול לתמרון. את הסרט כתב בשמונה ימים

אשת המאהב ריי דואן צונג, הנשואה למאהבה של בעלת רודולף, צונג היא תגלית מבוקשת ואפשר לראותה גם בסרט קומנדו. המוצג בארץ. היא בתו של קומיקאי ויופיה האקסוטי נובע ממוצא מעורב.

טים, אינם שייכים לתקופה מסויימת, ומבחינה חזותית הסרט יכול להתאים ל-1959 לא פחות מאשר ל-1984. אכן, רודולף מתרכז במציאות ריגית שית של דמות שאינה צריכה להיות קשורה לעיתוי מדוייק כלשהו. העל

לצלם, הוא בילה חודשים ארוכים בחיפוש אתרי-צילום מתאימים קרוב לבית. "אין בסרט שום רמז המצביע על המקום שבו מתרחשת העלילה, וזאת היתה כוונתי המקורית. אין בו שום התייחסות לתקופה מוגדרת. לבר

נערת הבאר לסלי אן וורן בתפקיד איב, בעלת באר שאותו רכשה רק מפני שבעלת-הבאר הקודמת נקראה גם היא בשמה, אלא שמצאה מותה בנסיבות טראגיות. איב פוחדת להינתק מפרשת-אהבים סוערת לגבר נשוי ולהתחיל בהרפתקה חדשה.

וצילם אותו ב-23 יום בלבד, אבל היתה זאת עבודה קבוצתית מכל הבחינות. "אני מוכן לקבל כל שינוי בתוכנית המקורית, אם יש בה משום שיפור. גם

שבהם עברו יחד, "צילצלתי אליה, אמרתי לו שיש לי תפקיד נהדר בשי בילו, ולעומת זאת אני יכול להבטיח לו שכר זעיר. הוא הסכים מיד".

לתפקידי הנשים חיטב רודולף על שהקניות האחרות מאלה שבהן בסופו של דבר, אבל לאחר מעשה לא יכול לתאר לעצמו מישוה אחר מלבדן.

"הלכתי עם זנביב בוז'ולד יום אחד לצפות בתוכנית רדיו מן הסוג שהיא צריכה להנחות בסרט. תוכנית של אשה בשם ר"ר טוני גראנט. שהיא התוכנית הפופולרית ביותר בלוס אנג'לס. ישבנו שם שעה, מעבר לזכותי, התכווננו בגברת, וזנביב תפסה את התפקיד עד לפרטיו הקטנים ביותר.

"היא נתנה את הדמות הזאת בצורה כלייך קפדנית ומתחכמת. יש בה כל כך הרבה גוונים בצורתה הסופית, שלא עולה על דעתי כיצד שחקנית אחרת היתה מתמודדת עם התפקיד.

"אשר ללסלי אן וורן, היא הכינה לעצמה יומן מפורט של תולדות הדמות שהיא מגלמת (בעלת הבר) מאז ילדותה, ואלו אני סברתי שהכל אינו נכתבו מעולם בתסריט. בקיצור, עד כמה שזה נוגע לי, אין לאף אחת משתייהן תחליף".

ואשר לקארדין, ההודחות שלו עם הדמות היתה גדולה עד כדי כך. "שהחיי לייט בשלב מסוים כי הוא יודע על הדמות יותר מן האיש שהמציא אותה. רודולף, ובין השניים היו אפילו חילוף קידיעות.

"קית סבר שכל מה שהאיש אומר בסרט, חוץ מהערה אחת, זו האמת לאמיתה. למרות שהוא מוצג כשקרן חולני, ואילו אני סברתי שהכל אינו אלא מסכת של שקרים, כולל אותו תיקומסמכים המוכיח כנכסול את אמיתות כדויותיו של האיש".

רודולף ביים לפי השקפה זו. קארדין דיון שחקן לפי ההשקפה ההפוכה. זה מה שהוסיף את הפילפל לתבשיל.

השדרנית זנביב בוז'ולד בתפקיד קית דוקטור לאב, מספקת שרות ייעוץ בענייני-מין במישדר רדיו.

אם זה ברגע האחרון, וכאשר עובדים עם שחקנים כעלי כושר יצירה, קורה שהם פונים אליו בהצעות לשינוי דיאלוג או מצב. אם זה נראה לי, אני בהחלט מוכן לאמץ את ההצעה לעצמי. לכן נדמה לי שהצלם, יאן קיסר, לא ידע אף פעם בכיורו מה צפוי לו ביום הצילומים הבא".

לתפקיד הגברי בסרט ידע רודולף מראש שירצה את קית קארדין, שאותו הכיר מסרטים של אלטמן,